

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Victoria Virg. Et Mart. 11. Februarii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

S. VICTORIA VIRG. ET MART.

11. Februarii.

Geminum VICTORIA triumphum duxit : de Amore unū, de Tyranno alterum. Uter pulchrior fuerit, tute arbiter esto. Anno igitur salutis trecentesimo tertio, quòd Christiani & cœtus pietatis causâ agerent, & sacros Codices profano iudici tradere recusarent, Diocletianus & Maximianus Imperatores omnibus tormentis in hos pugnarunt. Sed quidni vincerent Christiani, quando felicissimo omine ex horū parte VICTORIA stetit, virgo in ipsis cunis magna, magnisque signis jam tunc futuræ sanctitati præludens ? Illud unum quantum facinus fuit, cum obstrepente auribus castissimis Hymenæo, sponso mortali in amplexus ruente, ut hos eluderet, quando alas non habuit, animos sumpsit, & è summo tecto præceps abiit, innoxia templum petiit, verbisque conceptis sponsam Deo se devovit, frustra homine intereâ nuces spargente, quas illa cum rebus aliis humanis dudum reliquerat. Igitur meritò de Victoriâ iudex desperavit, & ne à feminâ triumpharetur, incolumem cum fratre domum ire à tribunali iussit. Sed negavit illa pedem è pugnâ referre, negavit fratrem se agnoscere, qui non eundem patrem (Deorum cultui addictissimus erat) Christum clamaret. Itaque latâ mortis sententiâ virgini palmam invitus iudex cessit. Intereâ nunquam sæpius Superi VICTORIAM clamarunt. Ex Surio.

*Nos qui ad incerta consurgimus, qui inter insidias
liem ducimus, qui horarum varietates, momentorum
tus, verborum lapsus, actuum pericula sustinemus,
quid*

12. Feb. VITÆ SANCTORVM. 91
quid est, quòd matutinâ prece totius diei custodiam no-
lumus postulare? quid est, quòd homini toto tempore
astare libet, Deo nec puncto assistere libet? S. Pet.
Chryl. serm. 43.

S. ANTONIUS EP. 12. Februarii.

INvidebis juvenus suum ANTONIO puerulo
Doctorem. Hic, si nescis, S. Spiritus erat. Hoc,
neque alio magistro primas ille literas didicit. Et
verò Minerval cælo dignum perfolvit; sive cum
ludentis pueritiæ societatem averfatus viro digna
puer egit, aras struxit, aris thura, & quæ thure sua-
vius olent apud Superos, preces dedit; sive cum
postea mundo totum sese surripuit Numinisque
cultui inter monachos mancipavit. In hac quoque
virtutis scholâ tam profecit ANTONIVS, ut in
suam deinde sententiam mundi que contemptum
etiam parentem pellexerit. Et vidisses tunc gran-
dævum parentem sub filii disciplinâ adolescere,
vitæ rationem à filio discere, jamque in filio pa-
rentem agnoscere. Sed hoc quoque mortuo AN-
TONIVS in hereditatem miseros evocavit. At cum
in tot heredes non sufficeret illa, ingentem auri
vim Angelus auctarium adjecit. Plura deinde E-
piscopatus Constantinopolitanus suggessit, ut in-
fula jam non tam ANTONIVM quàm miseros tege-
ret. A morte mulierem, quæ crus fregerat, ut fu-
nus comitari posset, in pedes erexit, & ut hæredes
suos neque mortuus videretur neglexisse, cresce-
re, quæ tunc erogabatur, inter manus stipem fecit.
Odor denique mirus etiam in cadavere virtutem
laudavit. Ex Niceph. apud Sur.

*Esto homo, esto & Dei sacrificium & sacerdos: in-
ducere sanctitatis stolam, præcingere baltheum casti-
tatis.*